

Musíme zvládnout to samé, co dokážou muži

22.2.2016 Rytmus života str. 28 Váš příběh

L. A. Kašparová

Vždycky měla ráda uniformy a letadla. A svůj zájem proměnila ve skutečnost. Je jednou ze čtyř **vojenských pilotek** u nás. Na **vertulníku** létají dvě.

Nadporučici Evu Popelářovou (26) okouzli **vertulník** W-3A Sokol. To ovšem ještě nebyla nadporučicí, začínala studium na **Univerzitě obrany** v **Brně** a měla po **vojenské přísaze**. A tehdy se se **záchrannářským vertulníkem** Sokol potkala. „Uchvátil mě,“ říká a nadšení je na ní vidět i dnes. „Rozhodla jsem se díky tomu pro **leteckou záchrannou službu**. Takže jsem už v prvéku věděla, že chci jít na **vertulník**.“ Přitom nikdo z Eviny rodiny neměl s **ozbrojenými silami** nic společného, ani její mladší bratr! Jenže ona to od dětství viděla jinak. Vystudovala střední policejní školu, a pak přišlo rozhodování mezi policejní akademií a **vojenskou vysokou školou**. **Vojáci** »vyhráli«. A s nimi také letadla. „Vždycky mě zajímala letadla a **letiště**, ale nikdy jsem si nedokázala představit, že bych se létáním živila,“ směje se Eva. „Začalo mi to docházet, až když jsem absolvovala v Ústavu **leteckého zdravotnictví** třídní **zdravotní** prohlídky, jestli můžu vůbec létat.“ Do Prahy na **testy** se Eva nevydala sama. „Jely jsme s mamkou a s babičkou, byl to takový výlet,“ vypráví sympatická pilotka. „Člověk se prostě nesmí kvůli **testům** stresovat, má je brát v klidu.“ Celá rodina ji podporuje. „Když už jsem šla na policejní školu, tak všichni počítali s tím, že budu pokračovat v tomhle směru.“ Nejdůležitější pro létání jsou psychologické **testy** a výborný zrak, ale neodpustí vám ve skutečnosti nic. „Jen plomby mít můžete,“ směje se Eva. Ostatně pořádnou kondici musíte mít jako **vojáci z povolání** tak jako tak. „Na **přijímací** zkoušky z tělocviku máme stejné limity pro přijetí jako chlapi, ale v průběhu studia jsou pro holky jiné,“ vysvětluje Eva. „Jenže co se týče tréninku přežití v letních i v zimních podmínkách, jsou požadavky zase stejné, musíme zvládnout to, co kluci.“ Takzvané přežití není žádná maličkost, v létě ani v zimě. „Děláme si ve sněhu záhraby, taky jsme vařili čaj z jehličí. Museli jsme si ty jehličky otrhat, a mně pěkně mrzly ruce. A pak ještě rozehrávat sněh...“

Naštěstí je přítel Evy Popelářové také **vojenským letcem**, a to v Praze-Kbelích. „Díky tomu chápe, že když mám let, tak se může změnit cokoli. Zrušit původní plány pro něj neznamená problém, o kterém se mluví ještě měsíce.“ Co se vlastní rodiny týče, o tom Eva zatím nepřemýšlí. „Vlastně se teprve začínám učit, co bych měla opravdu dělat,“ říká. V tuhle chvíli je v pozici »Starší **pilot** 3. **vertulníkového** roje, 243. **vertulníkové letky**, 24. **základny Dopravního letectva** Praha-Kbely«, lidově řečeno druhou pilotkou na **vertulníku**. Dnes je to velká helikoptéra **MI17**, ale snem Evy Popelářové je onen malý **záchrannářský** stroj Sokol. Ten smí pilotovat jen ti úplně nejlepší z nejlepších. Musí přistát všude, zachraňuje při požárech, při **povodních**, nehodách lanovek, kdekoli v nepřehledném terénu. Přejme tedy Evě Popelářové, ať to zvládne. Silnou vůli na to má.

Žádné úlevy jí jako ženě nikdo nedává

Foto popis| Z kurzu v rámci **Univerzity obrany**. Byl každým rokem a cvičily se »obecně **vojenské**« **věci**.

Foto popis| Evu Popelářovou čeká ještě spousta práce, než si splní všechny sny

Foto popis| J Se spolužáky **piloty** v roce 2012 v Centru **leteckého výcviku** (CLV) v Pardubicích. „Je nás celkem 16, já z toho jediná holka,“ komentuje to Eva Popelářová.

Foto popis| Mladá žena z **Rožnova pod Radhoštěm** dokáže jít pevně za svým cílem. Je prostě správná Valaška!

Foto popis| J S maminkou a bratrem v roce 2009 po **vojenské přísaze**. V pozadí **vertulník** Sokol.

Foto popis| Škola Evu bavila, a nejvíc matematika a technické předměty H

Foto popis| F Milovala dobrodružství a tábory. „Byli jsme pořád venku a v lese,“ vzpomíná.

Foto autor| Foto: P. Dvořák (2), archiv E. Popelářové (5)